

◇ ר'ג'ה' ◇ ואלה שמות סימן קריאה למנחת שבת ושני וחמישי

א א ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה את יעקב איש וביתו באו:
 ואליו. שמהת בני ישראל. דעלו למצרים. עם יעקב. גבר ואנש ביתיה עליו. ב ראובן שמעון לוי
 ויהודה. ה: ראובן שמעון. לוי ויהודה. ג יששכר זבולן ובנימן. י ששכר זבולן ובנימן:
 ד דן ונפתלי גד ואשר. ה: דן ונפתלי גד ואשר. * ה ויהי כל-נפש יצאי ירד-יעקב שבעים
 נפש ויוסף היה במצרים: והואה. כל נפשתא. נפקי ירפא דיעקב שבעין נפשו. ויוסף דהוה
 במצרים. ו וימת יוסף וכל-אחיו וכל הדור ההוא: ומית יוסף וכל אחוהי. וכל דרא ההוא:
 ז ובני ישראל פרו וישרצו וירבו ויעצמו במאד מאד ותמלא הארץ אתם:
 ובני ישראל. נפישו ואתילדו. וסגיאו ותקיפו לחדא לחדא. ואתמליאת ארעא מנהון. פ *
 ח ויקם מלך-חדש על-מצרים אשר לא-ידע את-יוסף: וקם מלכא חדתא על מצרים.
 דלא מקיים גזירת יוסף. ט ויאמר אל-עמו הנה עם בני ישראל רב ועצום ממנו: ואמר
 לעמיה. הא. עמא בני ישראל. סגז ותקפין מננא. י הבה נתחכמה לו פן-ירבה והיה
 כיתקראנה מלחמה ונוסף גם-הוא על-שנאינו ונלחם-בנו ועלה מן-הארץ:
 חבו נתחפס להון. דלמא יסגון. ויהי. ארי יערעננא קרב ויתוספון אף אגון על שנאנא. וגיחון בנא קרב
 ויסקון מן ארעא. יא וישומו עליו שרי מסים למען ענתו בסבלתם ויבן ערי מספנות
 לפרעה את-פתם ואת-רעמסם: ומניאו עליהון שלטונין מבאשין. בדיל לענואיהון בפולחנהון.
 ובנו. קרוי בית אוצרי לפרעה. ית פיתום וית רעמסס. יב וכאשר יענו אתו בן ירבה וכן יפרץ
 ויקצו מפני בני ישראל: וכמא דמענן להון. בן סגז וכן תקפין. ועקת למצראי. מן קדם בני
 ישראל. * יג ויעבדו מצרים את-בני ישראל בפרך: ואפלחו מצראי. ית בני ישראל בקשיו:
 יד וימררו את-חיייהם בעבדה קשה בחמר ובלבנים ובכל-עבדה בשדה את
 כל-עבדתם אשר-עבדו בהם בפרך: ואמרו ית חיהון בפולחנא קשיא. בטנא ובלבני. ובכל
 פולחנא בחקלא. ית כל פולחנהון. דאפלחו בהון בקשיו. טו ויאמר מלך מצרים למילדת
 העברית אשר שם האחת שפרה ושם השנית פועה: ואמר מלכא דמצרים. לחיתא
 יהודיתא. דשום חדא שפרה. ושום תנייתא פועה. טז ויאמר בילדכן את-העבריות וראיתן
 על-האבנים אם-בן הוא והמתן אתו ואם-בת הוא ותיה: ואמר. כד תהוין מילדן ית
 יהודיתא. ותחזין על מתברא. אם ברא הוא ותקטלן יתיה. ואם ברפא היא תקימונה. יז ותיראן
 המילדת את-האלהים ולא עשו כאשר דבר אליהן מלך מצרים ותחיינן
 את-הילדים: ודחילא תיתא מן קדם יי. ולא עבדא. כמא דמליל עמהון מלכא דמצרים. וקימא ית

(שני) יח ויקרא מלך מצרים למילדת ויאמר להן מדוע עשיתן הדבר הזה ותחיינן את הילדים: וקרא מלכא דמצרים לחינתא. ואמר להון. מדין עבדתין פתגמא הדין. וקיימתין ית פניא יט ותאמרן המילדת אל פרעה כי לא כנשים המצרית העברית כי חיות הנה בטורם תבוא אלהן המילדת וילדו: ואמרא חינתא לפרעה. ארי לא כנשיא. מצריתא יהודיתא. ארי חפמן אנין. עד לא עלת (מיי עלא) לותהון. חינתא (מיי חינתא) ילדו; כ וייטב אלהים למילדת וירב העם ויעצמו מאד: ואוטיב יי לחינתא. וסגי עמא. ותקיפו לחדא; כא ויהי כי יראו המילדת את האלהים ויעש להם בתים: ודהו. כד דחילא חינתא מן קדם יי. ועבד להון פתינ; כב ויצו פרעה לכל-עמו לאמר כל-הבן הילוד היארה תשליכוהו וכל-הבת תחיון; ופקיד פרעה. לכל עמיה למימר. כל ברא דיתליד ליהודאי. פנהרא תרמוניה. וכל ברפא

תקיון פ

ב בא וילך איש מבית לוי ויקח את בת-לוי: ואול גוברא מדבית לוי. ונסיב ית בת לוי; ב ותהר האשה ותלד בן ותרא אתו כי טוב הוא ותצפנהו שלשה ירחים: ועדיאת אתתא וילדת בר. וחזת יתיה ארי טב הוא. ואטמרתיה תלתא ירחין; ג ולא יכלה עוד הצפינו ותקחלו תבת גמא ותחמרה בחמר ובזפת ותשם בה את הילד ותשם בסוף על-שפת היאר: ולא יכילת עוד לאטמרותיה. ונסיבת ליה תיבתא דגומא. וחפתה בחימרא ובזפתא. ושויאת בה ית רביא. ושוייתה ביערא על ביי נהרא; ד ותתצב אחתו מרחק לדעה מה-יעשה לו: ואתעתדת אחתיה מרחיק. למדע. מא יתעביד ליה; ה ותרד בת-פרעה לרחיק על-היאר ונערתייה הלכת על-יד היאר ותרא את-התבה בתוך הסוף ותשלח את-אמתיה ותקח ה: ונחתת בת פרעה למסחי על נהרא. ועולימתהא מהלכן על ביי נהרא. וחזת ית תיבתא בגו יערא. ואושיטת ית אמתה ונסיבתה; ו ותפתח ותראהו את-הילד והנה נער בכה ותחמל עליו ותאמר מילדי העברים זה: ופתחת וחזת ית רביא. ודא עולימא בכי. וחסת עלוהי. ואמרת. מבני יהודאי הוא דין; ז ותאמר אחתו אל-בת-פרעה האלף וקראתי לך אשה מינקת מן העברית ותינק לך את-הילד: ואמרת אחתיה לבת פרעה. האייל. ואקרי ליד אתתא מינקתא. מן יהודיתא. ותוניק ליד ית רביא; ח ותאמר לה בת-פרעה לכי ותלך העלמה ותקרא את-אם הילד: ואמרת לה בת פרעה איילי. ואולת עולימתא. וקרת ית אמיה דרביא; ט ותאמר לה בת-פרעה היליכי את-הילד הזה והינקתו לי ואני אתן את-שכרך ותקח האשה הילד ותניקהו: ואמרת לה בת פרעה. הליכי. ית רביא הדין

ואוניקהו לי. ואנא אתין ית אגריד. ונסיבת אתתא. רביא ואוניקתיה;

וַיִּגְדַּל הַיְלָד וַתִּבְאֵהוּ לְבַת־פְּרַעֲהַ וַיְהִי־לָהּ לְבָן וַתִּקְרָא שְׁמוֹ מֹשֶׁה וַתֹּאמֶר כִּי מִן־הַמַּיִם מָשִׂיתָ הוּא וּרְבֵא רִבְיָא. וְאִתְיַתִּיחַ לְבַת פְּרַעֲהַ. וְהוּא לֵה לְבַר. וּקְרַת שְׁמִיָּה מֹשֶׁה. וְאָמַרְתָּ.

אַרִי מִן מֵיָּה שְׁחַלְתִּיחַ;

(שלישי) יֵא וַיְהִי | בַּיָּמִים הָהֵם וַיִּגְדַּל מֹשֶׁה וַיֵּצֵא אֶל־אֶחָיו וַיֵּרָא בְּסִבְלַתָם וַיֵּרָא אִישׁ מִצְרֵי מִכָּה אִישׁ־עִבְרֵי מֵאֶחָיו: וְהוּא בְּיוֹמָיָה הָאֵנוּן. וּרְבֵא מֹשֶׁה וּנְפַק לֹת אַחֻוּהִי. וְחֻזָּא בְּפֹלְחָנְהוּן. וְחֻזָּא גְבַר מִצְרֵי. מְחֵי לְגַבַר יְהוּדֵי מֵאַחֻוּהִי; יב וַיִּפֶן כַּה וְכַה וַיֵּרָא כִּי אֵין אִישׁ וַיִּדְ אֶת־הַמִּצְרֵי וַיִּטְמְנֵהוּ בַחֹל: וְאַתְפְּנֵי לְכָא וּלְכָא. וְחֻזָּא אַרִי לִית אַנְשׁ. וּמְחָא ית מִצְרָאָה. וְטַמְרִיָּה בַחֲלָא; יג וַיֵּצֵא בְּיוֹם הַשְּׁנַי וְהִנֵּה שְׁנַי־אַנְשִׁים עִבְרִים נֹצִים וַיֹּאמֶר לָרְשָׁע לְמָה תִּכְה רַעְךָ: וּנְפַק בְּיוֹמָא תְנַנְנָא. וְהָא. תְרִין גֻּבְרִין יְהוּדָאִין נֹצִין. וְאָמַר לְחַיִּבָּא. לְמָא אַת מְחֵי לְחַבְרְךָ; יד וַיֹּאמֶר מִי שְׁמֹךְ לְאִישׁ שָׂר וְשֹׁפֵט עָלֵינוּ הַלְהַרְגְנִי אַתָּה אָמַר כַּאֲשֶׁר הִרְגַת אֶת־הַמִּצְרֵי וַיֵּרָא מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר אֲכֵן נֹדַע הַדְּבָר: וְאָמַר. מִן שׁוּדָּ. לְגַבַר רַב וְדִיִּין עֲלָנָא. הַלְמַקְטְלִי אַתָּה אָמַר. כְּמָא דְקַטְלַתָּ ית מִצְרָאָה. וְדַחִיל מֹשֶׁה וְאָמַר. בְּקוּשְׁטָא אַתִּידַע פְּתַגְמָא; טו וַיִּשְׁמַע פְּרַעֲהַ אֶת־הַדְּבָר הַזֶּה וַיִּבְקֹשׁ לְהַרְגֵּ אֶת־מֹשֶׁה וַיִּבְרַח מֹשֶׁה מִפְּנֵי פְרַעֲהַ וַיֵּשֶׁב בְּאֶרֶץ־מִדְיָן וַיֵּשֶׁב עַל־הַבְּאֵר: וַשְׁמַע פְּרַעֲהַ ית פְּתַגְמָא הַדִּין. וּבַעַא לְמַקְטֵל ית מֹשֶׁה. וְעַרְק מֹשֶׁה מִן קַדָּם פְּרַעֲהַ. וַיִּתֵּיב בְּאֶרְעָא דְמִדְיָן וַיִּתֵּיב עַל בְּיַרְא; טז וּלְכַהֵן מִדְיָן שִׁבְעַ בָּנוֹת וַתִּבְאֵנָה וַתְּדַלְּנָה וַתִּמְלְאֵנָה אֶת־הַרְהָטִים לְהַשְׁקוֹת צֹאן אֲבִיהֶן; ז וּלְרַבָּא דְמִדְיָן שִׁבְעַ בָּנוּ. וְאַתְאָה וּדְלָאָה. וּמְלָאָה ית רְטִיָּא. לְאַשְׁקָאָה עֲנָא דְאַבּוּהוּן; יז וַיָּבֹאוּ הָרַעִים וַיִּגְרְשׁוּם וַיִּקַּם מֹשֶׁה וַיִּזְשַׁעַן וַיִּשְׁק אֶת־צֹאנָם: וְאַתּוּ רַעִיָּא וּטְרַדוּנִין. וְקַם מֹשֶׁה וּפְרַקְנִין. וְאַשְׁקִי ית עֲנָהוּן; יח וַתִּבְאֵנָה אֶל־רַעוּאֵל אֲבִיהֶן וַיֹּאמֶר מַדּוּעַ מְהֵרְתֶּן בָּא הַיּוֹם: וְאַתְאָה. לֹת רַעוּל אֲבּוּהוּן. וְאָמַר. מִדְיָן. אֹחִיתִין לְמִיתִי יוֹמָא דִּין; יט וַתֹּאמְרֵן אִישׁ מִצְרֵי הִצִּילָנוּ מִיַּד הָרַעִים וְגַם־דָּלָה דָּלָה לָנוּ וַיִּשְׁק אֶת־הַצֹּאן: וְאָמְרָא. גֻּבְרָא מִצְרָאָה. שְׁיִזְבְּנָא מִיָּדָא דְרַעִיָּא. וְאַף מְדִלָּא דְלָא לָנָא. וְאַשְׁקִי ית עֲנָא; כ וַיֹּאמֶר אֶל־בְּנֹתָיו וְאֵין לְמָה זֶה עֲזַבְתֶּן אֶת־הָאִישׁ קְרָאָן לוֹ וַיֹּאכַל לֶחֶם: וְאָמַר לְבִנְתֵיהָ וְאַן הוּא. לְמָא דָּנִן שְׁבַקְתֶּן ית גֻּבְרָא. קְרָן לִיָּה וַיִּיכּוֹל לְחַמָּא; כא וַיִּזְאֵל מֹשֶׁה לְשַׁבַּת אֶת־הָאִישׁ וַיִּתֵּן אֶת־צַפְרָה בְּתוֹ לְמוֹשֶׁה: וְעַבֵּי מֹשֶ׈ה לְמַתְבַּ עִם גֻּבְרָא. וַיְהִי. ית צַפּוּרָה בְּרַתִּיָּה לְמוֹשֶׁה; כב וַתֵּלֶד בֶּן וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ גֵּרְשֹׁם כִּי אָמַר גֵּר הָיִיתִי בְּאֶרֶץ נְכַרִּיָּה: וַיִּלְיַדַת פֶּר.

וּקְרָא ית שְׁמִיָּה גֵּרְשֹׁם. אַרִי אָמַר. דְּיִר הָיִיתִי. בְּאֶרְע נֹכְרָאָה; כ

ג כג ויהי בימים הרבים ההם וימת מלך מצרים ויאנחו בני ישראל מן העבדה ויזעקו ותעל שועתם אל האלהים מן העבדה: והוה ביומיא סגיאאי האנון. ומית מלכא דמצרים. ואתאנחו בני ישראל. מן פולחנא דהוה קשי עליהון וזעיקו. וסליקת קבילתהון. לקדם יי מן פולחנא: כד וישמע אלהים את נאקתם ויזכר אלהים את בריתו את אברהם את יצחק ואת יעקב: ושמיע קדם יי ית קבילתהון. ודכיר יי ית קימיה. דעם אברהם דעם יצחק דעם יעקב: כה וירא אלהים את בני ישראל וידע אלהים: וגלי קדם יי שעבודא דבני ישראל. ואמר במימריה למפרקהון: יי ס

ד (רביעי) ג א ומשה היה רעה את צאן יתרו חתנו כהן מדין וינהג את הצאן אחר המדבר ויבא אל הר האלהים חרבה: ומשה. הוה רעי. ית ענא. דיתרו חמוהי רבא דמדין. ודבר ית ענא לאתר שפר רעיא למדברא. ואתא. לטורא דאתגלי עלוהי יקרא די לחורב: ב וירא מלאך יהוה אליו בלבת אש מתוך הסנה וירא והנה הסנה בער באש והסנה איננו אבל: ואתגלי. מלאכא די ליה. בשלהובית אישתא מגו אסנא. וחוא. והא אסנא בער באשתא. ואסנא ליתוהי מתאכיל: ג ויאמר משה אסרה נא ואראה את המראה הגדל הזה מדוע לא יבער הסנה: ואמר משה. אתפני כען ואחזי. ית חוונא רבא דיין. מא דין לא מתוקד אסנא: ד וירא יהוה כי סר לראות אליו אלהים מתוך הסנה ויאמר משה משה ויאמר הנני: וחוא יי ארי אתפני למחזי. וקרא ליה יי מגו אסנא. ואמר. משה משה ואמר האנא: ה ויאמר אל תקרב הלם של נעליך מעל רגליך כי המקום אשר אתה עומד עליו אדמת קדש הוא: ואמר לא תקרב הלכא. שרי סינד מעל רגלך. ארי אתרא. דאת קאים עלוהי. אתר קדיש הוא: ויאמר אנכי אלהי אביך אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב ויסתר משה פניו כי ירא מהביט אל האלהים: ואמר. אנא אלהא דאבוד. אלהיה דאברהם. אלהיה דיצחק ואלהיה דיעקב. וכבשנון משה לאפוהי. ארי דחיל. מלאסתפלא בצית יקרא דיין: ז ויאמר יהוה ראה ראיתי את עני אשר במצרים ואת צעקתם שמעתי מפני נגשיו כי ידעתי את מכאביו: ואמר יי. מגלא גלי קדמי. שעבוד עמי דבמצרים. וית קבילתהון שמיע קדמי מן קדם מפלחיהון. ארי גלי קדמי ביביהון: ח וארד להצילו מיד מצרים ולהעלותו מן הארץ ההוא אל ארץ טובה ורחבה אל ארץ זבת חלב ודבש אל מקום הפנעני והחתי והאמרי והפרזי והחוי והיבוס: ואתגליתי. לשיזבותהון מידא דמצראי. ולאסקותהון מן ארעא ההיא. לארע טבא ופתיא. לארע. עבדא חלב ודבש. לאתר פנענאי וחתיאי.

ואמוראי ופרזאי. וחואי ויבוסאי

ט וְעַתָּה הִנֵּה יַעֲקֹב בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל בָּאָה אֵלַי וְגַם-רָאִיתִי אֶת-הַלְחָץ אֲשֶׁר מִצְרַיִם לַחֲצִים אֹתָם: וּבְעֵן הָאֵל קָבִילַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עֲלֶיךָ לְקַדְמִי. וְאִם גְּלִי קָדְמִי דוּחָקָא. דְּמִצְרַיִם דְּחִקִין לְהוּן י וְעַתָּה לֵכָה וְאֶשְׁלַחְךָ אֶל-פְּרַעֲהַ וְהוֹצֵא אֶת-עַמִּי בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם: וּבְעֵן אֵיתָא. וְאֶשְׁלַחְנֶךָ לֹת פְּרַעֲהַ. וְאֶפִּיק. ית עמי בני ישראל ממצרים; יא וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-הָאֱלֹהִים מִי אֲנֹכִי כִּי אֵלֶךְ אֶל-פְּרַעֲהַ וְכִי אוֹצִיא אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם: וְאָמַר מֹשֶׁה קִדְּם יי. מן אָנָּא. אֲרִי אִיזִיל לֹת פְּרַעֲהַ. וְאֲרִי אֶפִּיק. ית בני ישראל ממצרים; יב וַיֹּאמֶר כִּי-אֱהִיָּה עִמָּךְ וְזֶה-לְךָ הָאוֹת כִּי אֲנֹכִי שְׁלַחְתִּיךָ בְּהוֹצִיאֲךָ אֶת-הָעָם מִמִּצְרַיִם תַּעֲבֹדוּן אֶת-הָאֱלֹהִים עַל הַהָר הַזֶּה: וְאָמַר אֲרִי יְהִי מִיּוֹמִי בְּסַעֲדֶךָ. וְדִין לך אָתָּא. אֲרִי אָנָּא שְׁלַחְתְּךָ. בְּאֶפְקוֹתְךָ ית עמא ממצרים. תַּפְלַחוּן קִדְּם יי. על טורא הַדִּין; יג וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-הָאֱלֹהִים הִנֵּה אֲנֹכִי בֹא אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתִּי לָהֶם אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם שְׁלַחְנִי אֵלֵיכֶם וְאָמְרוּ-לִי מַה-שְּׁמוֹ מַה אָמַר אֱלֹהִים: וְאָמַר מֹשֶׁה קִדְּם יי. הָאָנָּא אֲתִי לֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וְאִימַר לְהוּן. אֱלֹהָא דְּאֲבָהֵתְכוֹן שְׁלַחְנִי לֹתְכוֹן. וְיִימְרוּן לִי מִן שְׁמִיָּה. מַא אִימַר לְהוּן; יד וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל-מֹשֶׁה אֱהִיָּה אֲשֶׁר אֱהִיָּה וַיֹּאמֶר כֹּה תֹאמַר לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֱהִיָּה שְׁלַחְנִי אֵלֵיכֶם: וְאָמַר יי לְמֹשֶׁה. אֱהִיָּה אֲשֶׁר אֱהִיָּה. וְאָמַר. כְּדָנָן תִּימַר לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל. אֱהִיָּה שְׁלַחְנִי לֹתְכוֹן; טו וַיֹּאמֶר עוֹד אֱלֹהִים אֶל-מֹשֶׁה כֹּה תֹאמַר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב שְׁלַחְנִי אֵלֵיכֶם זֶה-שְּׁמִי לְעֹלָם וְזֶה זְכוֹרִי לְדֹר דֹּר: וְאָמַר עוֹד יי לְמֹשֶׁה. כְּדָנָן תִּימַר לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל. יי אֱלֹהָא דְּאֲבָהֵתְכוֹן. אֱלֹהִיָּה דְּאַבְרָהָם. אֱלֹהִיָּה דְּיַצְחָק. וְאֱלֹהִיָּה דְּיַעֲקֹב שְׁלַחְנִי לֹתְכוֹן. דִּין שְׁמִי לְעֹלָם. וְדִין דְּזִכְרִי לְכָל דֹּר וְדֹר;

ה' (חמישי) טז לך וְאֶסְפַּתְּ אֶת-זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם נִרְאָה אֵלַי אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב לֵאמֹר פְּקֹד פְּקֹדְתִי אֶתְכֶם וְאֶת-הָעֲשׂוּי לָכֶם בְּמִצְרַיִם: אִיזִיל וְתַכְנוּשׁ ית סבי ישראל. וְתִימַר לְהוּן יי. אֱלֹהָא דְּאֲבָהֵתְכוֹן אֲתַגְּלִי לִי. אֱלֹהִיָּה דְּאַבְרָהָם. יִצְחָק וְיַעֲקֹב לְמִימַר. מְדַכְּר דְּכִירָנָא יִתְכוֹן. וְיַת דְּאֲתַעֲבִיד לְכוֹן בְּמִצְרַיִם; יז וְאָמַר אֶעֱלֶה אֶתְכֶם מֵעֵנִי מִצְרַיִם אֶל-אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי וְהַחִתִּי וְהָאֱמֹרִי וְהַפְּרִזִי וְהַחִתִּי וְהַיְבוּסִי אֶל-אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וְדָבָשׁ: וְאָמַרְתִּי. אֶסִּיק יִתְכוֹן מִשְׁעַבְדֵי מִצְרַיִם. לְאֶרֶץ פְּנַעֲנָא וְחַתָּאִי. וְאָמַרְתִּי וּפְרָזָאִי. וְחַוָּאִי וַיְבוּסָאִי. לְאֶרֶץ. עֲבָדָא חֶלֶב וְדָבָשׁ; יח וְשָׁמְעוּ לְקֹלְךָ וּבֵאתָ אֵתָּה וְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל-מֶלֶךְ מִצְרַיִם וְאָמַרְתֶּם אֵלָיו יְהוָה אֱלֹהֵי הָעִבְרָאִים נִקְרָה עָלֵינוּ וְעַתָּה נִלְכֶה-נָּא דְרָךְ שְׁלִשֶׁת יָמִים בְּמִדְבָר וְנִזְבַּחַה לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ: וַיִּקְבְּלוּן מִנֶּךָ. וְתִיתִי אֶת וְסָבִי יִשְׂרָאֵל לֹת מִלְכָּא דְּמִצְרַיִם. וְתִימְרוּן לִיהָ יי. אֱלֹהָא דִּיהוּדָאִי אֲתַקְרִי עֲלָנָא. וּבְעֵן. גִּיזִיל כְּעֵן.

מהלך תלתא יומין במדברא. ונדבח קדם יי אלהנא; יט ואני ידעתי כי לא יתן אתכם מלך מצרים להלך ולא ביד חזקה: וקדמי גלי. ארי. לא ישבוק יתכון. מלכא דמצרים למיזל. ולא מן קדם דחיליה תקיף; כ ושלחתי את ידי והפיתי את מצרים בכל נפלאתי אשר אעשה בקרבן ואחריו כן ישלח אתכם: ואשלח ית מחת גבורתי ואמחי ית מצראי. בכל פרישתי. דאעביד בעניהון. ובתר פן ישלח יתכון; כא ונתתי את חן העם הזה בעיני מצרים והיה כי תלכון לא תלכו ריקם: ואתיו. ית עמא הדין לרחמין בעיני מצראי. ויהי ארי תהכון. לא תהכון ריקניו; כב ושאלה אשה משכנתה ומגרת ביתה פלי כסף וכלי זהב ושמלת ושמתם על בניכם ועל בנותיכם ונצלתם את מצרים: ותשאל אתה משיבכתה ומקריבת ביתה. מנין דכסף. ומנין דדהב ולבושין. ותשוון. על בניכון ועל בנתכון. ותרוקנון ית מצרים; ד א ויען משה ויאמר והן לא יאמינו לי ולא ישמעו בקלי כי יאמרו לא נראה אליך יהוה: ואתיב משה ואמר. והא לא יהימנו לי. ולא יקבלון מני. ארי ימרון. לא אתגלי לך יי; ב ויאמר אליו יהוה מזה בידך ויאמר מטה: ואמר ליה. יי מדין בידך. ואמר חוטרא; ג ויאמר השליכוהו ארצה וישלכוהו ארצה ויהי לנחש וינס משה מפניו: ואמר רמוהי (ס"א רמיה) לארעא. ורמיה לארעא והוה לחווא. וערק משה מן קדמוהי; ד ויאמר יהוה אל משה משה שלח ידך ואחו בזנבו וישלח ידו ויחזק בו ויהי למטה בכפו: ואמר יי למשה. אושיט ידך. ואחיד (ס"א ואחיד) בדנפיה. ואושיט ידיה ואתקיף ביה. והוה לחוטרא בידיה; ה למען יאמינו כי נראה אליך יהוה אלהי אבתם אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב: בדיל דיהימנו. ארי אתגלי לך. יי אלהא דאבהתהון. אלהיה דאברהם. אלהיה דיצחק ואלהיה דיעקב; ו ויאמר יהוה לו עוד הבאנא ידך בחיקך ויבא ידו בחיקו ויוצאה והנה ידו מצרעת בשלג: ואמר יי ליה עוד. אעיל פען ידך בעטפך. ואעיל ידיה בעטפיה. ואפקה. והא ידיה חורא בתלגא; ז ויאמר השב ידך אל חיקך וישב ידו אל חיקו ויוצאה מחיקו והנה שבה כבשרו: ואמר. אתיב ידך לעטפך. ואתיב ידיה לעטפיה. ואפקה מעטפיה. והא תבת הות כבשריה; ח והיה אם לא יאמינו לך ולא ישמעו לקל האת הראשון והאמינו לקל האת האחרון: ויהי אם לא יהימנו לך. ולא יקבלון. לקל אתא קדמאה. ויהימנו. לקל אתא בתראה; ט והיה אם לא יאמינו גם לשני האות האלה ולא ישמעון לקלך ולקחת מממי היאר ושפכת היבשה והיו המים אשר תקח מן היאר והיו לדם ביבשת: ויהי. אם לא יהימנו. אף לתרין אתיא האלין. ולא יקבלון מנד. ותסב ממא דבנהרא. ותישוד (ס"א ותישפוד)

ליבשתא. ויהון מא דתסב מן נהרא. ויהון לדמא ביבשתא;

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה בִּי אֲדֹנָי לֹא אִישׁ דְּבָרִים אֲנֹכִי גַם מִתְמוּל גַּם מִשְׁלָשָׁם
גַם מֵאִז דְּבַרְךָ אֶל־עַבְדְּךָ כִּי כְבֹד־פֶּה וּכְבֹד לְשׁוֹן אֲנִי וַאֲמַר מֹשֶׁה קֹדֶם יְיָ בָּבְעוּ יְיָ.
לֹא גָבַר דְּמִלּוֹל אָנֹכִי אִם מֵאֲתַמְלִי אִם מִדְּקֻמוּזִי אִם מֵעֵדֶן דְּמִלִּילְתָּא עִם עַבְדְּךָ. אֲרִי יָקִיר מִמִּלֵּל וְעִמִּיק
לִישׁוֹן אָנֹכִי יֵא וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו מִי שֵׁם פֶּה לְאָדָם אוֹ מִי־יִשׁוּם אֵלִים אוֹ חֵרֶשׁ אוֹ
פִּקֹּחַ אוֹ עוֹר הֲלֹא אֲנֹכִי יְהוָה: וַאֲמַר יְיָ לֵיהִי מִן שְׁוֵי פּוֹמָא לְאַנְשָׁא. אוֹ מִן שְׁוֵי אֲלִימָא. אוֹ חֶרֶשׂא.
אוֹ פְתִיחָא אוֹ עוֹרָא. הֲלֹא אָנֹכִי יְיָ יב וְעַתָּה לֵךְ וְאֲנֹכִי אֶהְיֶה עִם־פִּיךָ וְהוֹרִיתִיךָ אֲשֶׁר
תְּדַבֵּר: וּבְעֵן אִיזִיל. וּמִימְרֵי יְהִי עִם פּוֹמֵד וְאַלְפִנְד דְּתַמְלִיל; יג וַיֹּאמֶר בִּי אֲדֹנָי שְׁלַח־נָא
בְיַד־תְּשֻׁלָּח: וַאֲמַר בָּבְעוּ יְיָ שְׁלַח בְּעֵן בְּיַד מִן דְּכָשֵׁר לְמִשְׁלַח; יד וַיַּחֲרֶ־אֱפֵי יְהוָה בְּמֹשֶׁה
וַיֹּאמֶר הֲלֹא אֶהְרֹן אַחִיךָ הַלֵּוִי יִדְעָתִי כִּי־דַבֵּר יְדַבֵּר הוּא וְגַם הִנֵּה־הוּא יֵצֵא
לְקַרְאֲתֶךָ וְרֵאד וְשִׁמַּח בְּלִבּוֹ; ותקִיף רויגזא דִּי בְּמֹשֶׁה. וַאֲמַר הֲלֹא אֶהְרֹן אַחִיךָ לִיּוֹאֵה. גְּלִי קְדַמִּי.
אֲרִי מִלְּלָא יִמְלִיל הוּא. וְאִם הָא הוּא נְפִיק לְקַדְמוּתְךָ. וְיַחְזִינְךָ וְיַחְזִי בְּלִבִּיהִ; טו וְדַבַּרְתָּ אֵלָיו וְשִׁמַּתָּ
אֶת־הַדְּבָרִים בְּפִיו וְאֲנֹכִי אֶהְיֶה עִם־פִּיךָ וְעִם־פִּיהוּ וְהוֹרִיתִי אֶתְכֶם אֵת אֲשֶׁר
תַּעֲשׂוּן; ותַּמְלִיל עֲמִיָה. ותְּשׁוּי ית פְּתַגְמִיא בְּפּוֹמִיָה. וּמִימְרֵי. יְהִי עִם פּוֹמֵד וְעִם פּוֹמִיָה. וְאַלִּיף יתְכוּן. ית
דְּתַעְבְּדוּן; טז וְדַבַּר־הוּא לֵךְ אֶל־הָעָם וְהִיָּה הוּא יְהִיָּה־לְךָ לְפֶה וְאַתָּה תְּהִיָּה־לוֹ
לְאֱלֹהִים; וּמִלִּיל הוּא לְךָ עִם עֲמָא. וְיְהִי הוּא יְהִי לְךָ לְמַתּוּרְגְּמוֹ. וְאַתָּה תְּהִי לֵיהִ לְרַב; יז וְאַתָּה הַמַּטֵּה
הַזֶּה תִּקַּח בְּיַדְךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה־בוֹ אֶת־הָאֵתֶת: וְיַת חוּטְרָא הַדִּין תִּסַּב בְּיַדְךָ. דְּתַעְבִּיד בִּיָּה

יַת אֲתִיָּא; פ

ו (ששי) יח וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה וַיֵּשֶׁב אֶל־יֵתֵר חֹתָנּוֹ וַיֹּאמֶר לוֹ אֵלְכֵה־נָא וְאֲשׁוּבָה אֶל־אֲחֵי
אֲשֶׁר־בְּמִצְרַיִם וְאַרְאֵה הָעוֹדֵם חַיִּים וַיֹּאמֶר יֵתֵרוֹ לְמֹשֶׁה לֵךְ לְשָׁלוֹם; וְאִזֵּל מֹשֶׁה.
וְתָב לִוְת יֵתֵר חֲמוּזִי. וַאֲמַר לֵיהִ אִיזִיל בְּעֵן. וְאַתּוּב לִוְת אֲחֵי דְּבְּמִצְרַיִם. וְאַחְזִי הָעֵד בְּעֵן (אָנוּ) קִימִין. וַאֲמַר
יֵתֵרוֹ. לְמֹשֶׁה אִיזִיל לְשָׁלוֹם; יט וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּמִדְיָן לֵךְ שׁוּב מִצְרַיִם כִּי־מָתוּ
כָּל־הָאֲנָשִׁים הַמְּבַקְשִׁים אֶת־נַפְשְׁךָ: וַאֲמַר יְיָ לְמֹשֶׁה בְּמִדְיָן. אִיזִיל תּוּב לְמִצְרַיִם. אֲרִי מִיתוּ כָּל
גּוֹבְרֵיָא. דְּבְּעוּ לְמַקְטִלְךָ; כ וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־אִשְׁתּוֹ וְאֶת־בָּנָיו וַיֵּרָכְבּוּ עַל־הַחֲמֹר וַיֵּשֶׁב
אֶרְצָה מִצְרַיִם וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־מַטֵּה הָאֱלֹהִים בְּיָדּוֹ; וּדְבַר מֹשֶׁה יַת אֲתִיָּה וְיַת בְּנוּזִיָּה.
וְאַרְכִּיבְנוּן עַל חֲמֹרָא. וְתָב לְאַרְעָא דְּמִצְרַיִם. וְנִסִּיב מֹשֶׁה. יַת חוּטְרָא דְּאַתְעִבִּידוּ בִּיָּה נִסִּין מִן קֹדֶם יְיָ בִּיָּדִיהִ;
כא וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּלִבְתְּךָ לָשׁוּב מִצְרַיִמָה רְאֵה כָּל־הַמּוֹפְתִים אֲשֶׁר־שִׁמַּתִּי
בְּיַדְךָ וְעֲשִׂיתָם לְפָנַי פְּרָעָה וְאַנִּי אֲחַזֵּק אֶת־לִבּוֹ וְלֹא יִשְׁלַח אֶת־הָעָם:

וַיֹּאמֶר יי לְמֹשֶׁה. בְּמַהֲכָךְ לִמְתָּב לְמַצְרַיִם. חֲזִי. כֹּל מוֹפְתֵי־אֵי דְשׁוֹיֵתִי בַיַּדְךָ. וְתַעֲבִידְנִי קֹדֶם פְּרַעֲהוּ. וְאַנֵּה אֶתְקוּיִי יְת לְבִיָּהּ. וְלֹא יִשְׁלַח יְת עֲמָא; כִּב וְאָמַרְתָּ אֶל־פְּרַעֲהוּ כֹה אָמַר יְהוָה בְּנִי בְכֹרִי יִשְׂרָאֵל: וְתִימַר לְפְרַעֲהוּ. כִּדְנִן אָמַר יי. בְּרִי בּוֹכְרִי יִשְׂרָאֵל; כִּב וְאָמַר אֵלֶיךָ שְׁלַח אֶת־בְּנִי וַיַּעֲבֹדְנִי וְתִמְאֵן לְשִׁלְחוֹ הִנֵּה אֲנֹכִי הֵרַג אֶת־בְּנֶיךָ בְּכֹרְךָ; וְאָמַרְתָּ לָךְ. שְׁלַח יְת בְּרִי וַיַּפְלַח קִדְמִי. וּמְסָרִיב אֶת לְשִׁלְחוֹתֶיהָ. הָאֲנֵה קְטִיל. יְת בְּרֶךְ בּוֹכְרְךָ; כִּב וַיְהִי בְּדַרְךָ בְּמַלּוֹן וַיַּפְגְּשֶׁהוּ יְהוָה וַיִּבְקֹשׁ הַמִּיתוֹ: וְהוּהוּ בְּאוֹרְחָא בְּבֵית מִבְתָּא. וְעָרַע בֵּיה מְלֹאכָא דִּי. וּבְעָא לְמַקְטִלֶיהָ; כִּב וְתִקַּח צִפְרָה צָר וְתִכְרַת אֶת־עַרְלַת בְּנָה וְתַגַּע לְרַגְלֵיו וְתֹאמַר בִּי חֲתַן־דְּמִים אֵתְהָ לִי: וּנְסִיבַת צִפּוֹרָה טַנְרָא. וּגְזַרְתָּ יְת עַרְלַת בְּרַהּ. וְקָרִיבַת לְקִדְמוֹהִי. וְאָמַרְתָּ. בְּדָמָא דְמַהוּלְתָא הַדִּין אֶתְיָהִיב חֲתַנָּא לְנָא; כִּב וַיִּרְף מִמֶּנּוּ אִזּוּ אָמְרָה חֲתַן דְּמִים לְמוֹלָת: וְנַח מְנִיָּה. כִּבְנֵן אָמַרְתָּ. אֵלּוּלִי דְמָא דְמַהוּלְתָא הַדִּין אֶתְחַיִּיב חֲתַנָּא קְטוּל; פ

ז כִּב וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־אַהֲרֹן לֵךְ לְקַרְאֵת מֹשֶׁה הַמְדַבֵּרָה וַיֵּלֶךְ וַיַּפְגְּשֶׁהוּ בְּהַר הָאֱלֹהִים וַיִּשְׁקֹלֵו: וַאֲמַר יי לְאַהֲרֹן. אִיזִיל. לְקִדְמוֹת מֹשֶׁה לְמַדְבָּרָא. וְאִזִּיל. וְעָרַעֶיהָ. בְּטוֹרָא דְאַתְגְּלִי עֲלוּהִי יְקָרָא דִּי וְנִשְׁיֵק לִיָּה; כִּב וַיִּגַּד מֹשֶׁה לְאַהֲרֹן אֶת כָּל־דְּבָרֵי יְהוָה אֲשֶׁר שְׁלַחוֹ וְאֵת כָּל־הָאֵתֹת אֲשֶׁר צִוְּהוּ: וְחֲזִי מֹשֶׁה לְאַהֲרֹן. יְת. כֹּל פְּתַגְמֵי דִּי דְשִׁלְחִיָּהּ. וְיְת כֹּל אֶתְיָא דְפְקֻדִיָּה; כִּב וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וַיֵּאסְפוּ אֶת־כָּל־זְקֵנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל: וְאִזִּיל מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן. וּכְנָשׁוּ. יְת כֹּל סְבִי בְנֵי יִשְׂרָאֵל; וַיְדַבֵּר אַהֲרֹן אֶת כָּל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר־דִּבֶּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וַיַּעַשׂ הָאֵתֹת לְעֵינֵי הָעָם: וּמְלִיל אַהֲרֹן. יְת כֹּל פְּתַגְמֵי. דְּמְלִיל יי עִם מֹשֶׁה. וְעַבַד אֶתְיָא לְעֵינֵי עֲמָא; לֹא וַיֵּאמְרוּ הָעָם וַיִּשְׁמְעוּ כִּי־פָקַד יְהוָה אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְכִי רָאָה אֶת־עַנְיָם וַיִּקְדּוּ וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ: וְהִימִן עֲמָא. וְשִׁמְעוּ. אֲרִי דְכִיר יי יְת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וְאֲרִי גְלִי קִדְמוֹהִי שְׁעַבּוּדְהוֹן. וְכִרְעוּ וּסְגִידוּ; (שְׁבִיעִי) הֵא וְאַחַר בָּאוּ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וַיֹּאמְרוּ אֶל־פְּרַעֲהוּ כֹה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שְׁלַח אֶת־עַמִּי וַיַּחֲגּוּ לִי בְּמַדְבָּר: וּבְתֵר בְּנֵי. עֲלוּ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן. וַאֲמָרוּ לְפְרַעֲהוּ. כִּדְנִן אָמַר יי אֱלֹהָא דְיִשְׂרָאֵל. שְׁלַח יְת עַמִּי. וַיַּחֲגּוּ קִדְמִי בְּמַדְבָּרָא; ב וַיֹּאמֶר פְּרַעֲהוּ מִי יְהוָה אֲשֶׁר אֲשַׁמְעַ בְּקִלּוֹ לְשִׁלַּח אֶת־יִשְׂרָאֵל לֹא יִדְעָתִי אֶת־יְהוָה וְגַם אֶת־יִשְׂרָאֵל לֹא אֲשַׁלַּח: וַאֲמַר פְּרַעֲהוּ. שְׁמָא דִּי לֹא אֶתְגְּלִי לִי דְאַקְבִּיל לְמִימְרִיָּהּ. לְשִׁלְחָא יְת יִשְׂרָאֵל. לֹא אֶתְגְּלִי לִי שְׁמָא דִּי. וְאֲרִי יְת יִשְׂרָאֵל לֹא אֲשַׁלַּח; ג וַיֹּאמְרוּ אֱלֹהֵי הָעִבְרָיִם נִקְרָא עֲלֵינוּ נִלְכַּה־נָּא דְרָךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים בְּמַדְבָּר וְנִנְבַּחְהָ לִיְהוָה אֱלֹהֵינוּ פֶּן־יַפְגְּעֵנוּ בְּדַבָּר אוֹ בְּחָרָב: וַאֲמָרוּ. אֱלֹהָא דִּיהוּדָאִי אֶתְקָרִי עֲלָנָא. וְנִזִּיל פְּעִן. מַהֲלַךְ תְּלַתָּא יוֹמִין בְּמַדְבָּרָא. וְנִדְבַח קֹדֶם יי אֱלֹהֵנָא. דְּלִמָּא יַעֲרַעְנָנָא. בְּמוֹת אוֹ בְּקְטוּל;

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים מִלֶּךְ מִצְרַיִם לְמֹשֶׁה וְאַהֲרֹן תִּפְרִיעוּ אֶת־הָעַם מִמִּעֲשָׂיו לְכוּ
 לְסִבְלַת־יָכֶם: וְאָמַר לְהוֹן מֶלֶכָּא דְמִצְרַיִם. לְמֹא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן. תִּבְטְלוּן יָת עַמָּא מִעֲבִידְתְּהוֹן. אִיזִילוּ
 לְפּוֹלְחָנְכוֹן: וַיֹּאמֶר פֶּרְעֹה הַיְרָבִים עֲתָה עִם־הָאָרֶץ וְהִשְׁבַּתֶם אֹתָם מִסִּבְלַתְּם:
 וְאָמַר פֶּרְעֹה. הָא מִדְּסִגְיָאִין בְּעֵן עַמָּא דְאַרְעָא. וְתִבְטְלוּן יִתְהוֹן מִפּוֹלְחָנְהוֹן: וַיֵּצְאוּ פֶּרְעֹה בַיּוֹם הַהוּא
 אֶת־הַנְּגִשִׁים בָּעַם וְאֶת־שֹׁטְרָיו לֵאמֹר: וּפְקִיד פֶּרְעֹה בַיּוֹמָא הַהוּא. יָת שְׁלֹטְנֵי עַמָּא. וְיָת
 סְרֻכֵי לְמִימְרֵי: ז' לֹא תֵאסְפוּן לְתֵת תְּבֹן לָעַם לְלִבְן הַלְּבָנִים כְּתִמּוֹל שְׁלֹשׁם הֵם
 יִלְכוּ: וְקִשְׁשׁוּ לָהֶם תְּבֹן: לֹא תִיסְפוּן. לְמַתָּן תִּבְנֵא לְעַמָּא. לְמַרְמֵי לְבַנִּין כְּמַאתְמְלֵי וּמִדְּקִמּוּדֵי. אַנּוּן
 יִיזְלוּן. וְיִגְבּוּן לְהוֹן תִּבְנֵא: ח' וְאֶת־מִתְפַּנֵּת הַלְּבָנִים אֲשֶׁר הֵם עֲשִׂים תִּמּוֹל שְׁלֹשׁם
 תִּשְׁימוּ עֲלֵיהֶם לֹא תִגְרָעוּ מִמֶּנּוּ כִּי־נִרְפִים הֵם עַל־כֵּן הֵם צִעְקִים לֵאמֹר נִלְכָּה
 נִזְבַּחַה לְאֱלֹהֵי יָגוֹ: וְיָת סְכוּם לְבַנְיָא. דְאַנּוּן עֲבָדִין מַאתְמְלֵי וּמִדְּקִמּוּדֵי תִמְנוּן עֲלֵיהוֹן. לֹא תִמְנְעוּן מִנִּיָּה.
 אַרְי בְּטִלְגִין אַנּוּן. עַל כֵּן. אַנּוּן מִצְוָחִין לְמִימְרֵי. נִיזִיל נִדְבַח קָדָם אֱלֹהֵנָא: ט' תִּכְבֹּד הָעֲבָדָה
 עַל־הָאֲנָשִׁים וַיַּעֲשׂוּ־בָהּ וְאֶל־יִשְׁעוּ בְּדַבְרֵי־שֹׁקֵר: יתְקַף פּוֹלְחָנָא. עַל גּוֹבְרֵיָא וְיִתְעַסְקוּן בִּיָּה.
 וְלֹא יִתְעַסְקוּן בְּפִתְגָמִין בְּטִילִיִן: י' וַיֵּצְאוּ נְגִשֵׁי הָעַם וְשֹׁטְרָיו וַיֹּאמְרוּ אֶל־הָעַם לֵאמֹר כֹּה
 אָמַר פֶּרְעֹה אִינְנִי נָתַן לָכֶם תְּבֹן: וּנְפִקוּ. שְׁלֹטְנֵי עַמָּא וְסְרֻכֵיָּהּ. וְאָמְרוּ לְעַמָּא לְמִימְרֵי. כְּדָנּוּן
 אָמַר פֶּרְעֹה. לִית אַנְא. יְהִיב לְכוּן תִּבְנֵא: י"א אֹתָם לְכוּ קָחוּ לָכֶם תְּבֹן מֵאֲשֶׁר תִּמְצְאוּ כִּי אֵין
 נִגְרַע מִעֲבַדְתְּכֶם דְּבָר: אַתּוּן. אִיזִילוּ סְבוּ לְכוּן תִּבְנֵא. מֵאֲתַר דְּתִשְׁכּוּן. אַרְי לֹא יִתְמַנְעַ. מִפּוֹלְחָנְכוֹן
 מִדְּעַם: יב' וַיִּפֵּן הָעַם בְּכָל־אָרֶץ מִצְרַיִם לְקִשְׁשׁ קֶשׁ לְתֹבָן: וְאִתְבַּדַּר עַמָּא בְּכָל אַרְעָא
 דְּמִצְרַיִם. לְגַבְבָּא גְלִי לְתִבְנֵא: יג' וְהַנְּגִשִׁים אֲצִים לֵאמֹר כָּלוּ מִעֲשִׂיכֶם דְּבַר־יוֹם בַּיּוֹמוֹ
 כְּאֲשֶׁר בִּהְיוֹת הַתְּבֹן: וְשְׁלֹטְנֵי דְחִקִּין לְמִימְרֵי. אֲשִׁלִּמוּ עֲבִידְתְּכוֹן פִּתְגָם יוֹם בַּיּוֹמִיָּה. כְּמָא דְהֵיִיתוּן
 עֲבָדִין כְּד מִתִּיְהִיב לְכוּן תִּבְנֵא: יד' וַיָּכּוּ שֹׁטְרֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־שָׂמוּ עֲלֵיהֶם נְגִשֵׁי פֶּרְעֹה
 לֵאמֹר מַדּוּעַ לֹא כְלִיתֶם חֻקְכֶם לְלִבְן כְּתִמּוֹל שְׁלֹשׁם גַּם־תִּמּוֹל גַּם־הַיּוֹם: וּלְקוּ.
 סְרֻכֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל. דְּמִנְיָאוּ עֲלֵיהוֹן. שְׁלֹטְנֵי פֶּרְעֹה לְמִימְרֵי. מְדִין. לֹא אֲשִׁלִּימְתוּן גְּזִירְתְּכוֹן לְמַרְמֵי לְבַנִּין
 כְּמַאתְמְלֵי וּמִדְּקִמּוּדֵי. אַף תְּמְלֵי אַף יוֹמָא דִּין: טו' וַיָּבֹאוּ שֹׁטְרֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּצְעֲקוּ אֶל־פֶּרְעֹה
 לֵאמֹר לָמָּה תַעֲשֶׂה כֹה לְעַבְדֶּיךָ: וְאִתּוּן. סְרֻכֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל. וַיַּצּוּן קָדָם פֶּרְעֹה לְמִימְרֵי. לְמֹא
 מִתְעַבִּיד כְּדִין לְעַבְדְּךָ: טז' תְּבֹן אֵין נָתַן לְעַבְדֶּיךָ וְלְבַנִּים אֲמָרִים לָנוּ עֲשׂוּ וְהִנֵּה עֲבַדֶּיךָ
 מִכִּים וְחֻטָּאת עִמָּךָ: תִּבְנֵא. לֹא מִתִּיְהִיב לְעַבְדְּךָ. וְלְבַנְיָא. אֲמָרִין לָנָא עֲבִידוּ. וְהָא עַבְדְּךָ. לָמוּן וְחֻטָּן
 עֲלֵיהוֹן עִמָּךָ: יז' וַיֹּאמֶר נִרְפִים אֹתָם נִרְפִים עַל־כֵּן אֹתָם אֲמָרִים נִלְכָּה נִזְבַּחַה לִיְהוָה:
 וְאָמַר. בְּטִלְגִין אַתּוּן בְּטִלְגִין. עַל כֵּן אַתּוּן אֲמָרִין. נִיזִיל נִדְבַח קָדָם יי:

יח וְעַתָּה לָכוּ עִבְדוּ וְתִבְנֶן לֹא־יִנְתְּנוּ לָכֶם וְתִבְנֶן לְבָנִים תִּתְּנוּ: וּכְעַן אֵיזִלוּ פְּלֹחוּ. וְתִבְנֶן
 לֹא יִתְּיָהִיב לָכוֹן. וּסְכוּם לְבִנְיָא תִּתְּנוּן; יט וַיִּרְאוּ שְׂטָרֵי בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֹתָם בְּרַע לֵאמֹר
 לֹא־תִגְרְעוּ מִלְּבַנְיֹכֶם דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ: וְחֹזוּ. סְרְכֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. יִתְּהוֹן בְּבִישׁ לְמִימְרָה. לֹא תִמְנְעוּן
 מִלְּבַנְיֹכוֹן פִּתְגָם יוֹם בְּיוֹמִיָּה; כ וַיִּפְגְּעוּ אֶת־מֹשֶׁה וְאֶת־אַהֲרֹן נֹצְצִים לְקִרְאָתָם בְּצִאֲתָם
 מֵאֶת פְּרַעֲהַ: וְעָרְעוּ יֵת מֹשֶׁה וְיֵת אַהֲרֹן. קִימִין לְקַדְמוֹתָהוֹן. בְּמִפְקֵהוֹן מְלוֹת פְּרַעֲהַ; כא וַיֹּאמְרוּ
 אֱלֹהִים יִירָא יְהוָה עָלֵיכֶם וַיִּשְׁפֹּט אֲשֶׁר הִבְאִשְׁתֶּם אֶת־רִיחֲנוּ בְּעֵינֵי פְרַעֲהַ וּבְעֵינֵי
 עִבְדָּיו לְתֵת־חֶרֶב בְּיָדָם לְהִרְגֵנוּ: וְאָמְרוּ לְהוֹן. יִתְּגַלִּי יֵי. עָלֵיכוֹן וַיִּתְּפָרַע. דְּאִבְאִישְׁתוֹן יֵת רִיחֲנָא.
 בְּעֵינֵי פְרַעֲהַ וּבְעֵינֵי עִבְדוֹהֵי. לְמַתָּן חֶרְבָא בְּיַדְהוֹן לְמִקְטָלְנָא; (מפטיר) כב וַיֵּשֶׁב מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה
 וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי לָמָּה הִרְעַתָּה לָעַם הַזֶּה לָמָּה זֶה שְׁלַחְתָּנִי: וְתֵב מֹשֶׁה. לְקַדָּם יֵי וְאָמַר. יֵי.
 לְמָא אִבְאִישְׁתָא לְעַמָּא הַדִּין. לְמָא דְנֵן שְׁלַחְתָּנִי; כג וּמָאז בָּאתִי אֶל־פְּרַעֲהַ לְדַבֵּר בְּשִׁמְךָ הִרַע
 לָעַם הַזֶּה וְהֵצֵל לֹא־הֵצֵלְתָ אֶת־עַמְּךָ: וּמַעֲדָן. דְּעֵלִית לֹות פְּרַעֲהַ לְמַלְלָא בְּשִׁמְךָ. אִבְאִישׁ
 (מִי אִתְּבָאִישׁ) לְעַמָּא הַדִּין. וְשִׁיזְבָא לֹא שִׁיזְיִבְתָּא יֵת עַמְּךָ; ו א וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה עֲתָה תִרְאֶה
 אֲשֶׁר אֶעֱשֶׂה לְפְרַעֲהַ כִּי בְּיַד חֲזָקָה יִשְׁלַחֶם וּבְיַד חֲזָקָה יִגְרָשֶׁם מֵאֶרֶצוֹ: וְאָמַר יֵי
 לְמֹשֶׁה. כְּעַן תַּחֲזִי. דְּאֶעֱבִיד לְפְרַעֲהַ. אֲרִי בְּיַד תְּקִיפָא יִשְׁלַחְנוּ. וּבְיַד תְּקִיפָא. יִתְּרִיכְנוּן מֵאֶרְעִיָּה; ס

קכ"ד פיסוקים, מעדי סימן.